

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Om

Oprettelse af

E l y s i e r

eller

Ashler for formuende Folks Born.

Af

Dr. phil. N. B. Krarup,

Forstander for Borgerdydsskolen paa Christianshavn.

Indbudelseskrift

til

den aarlige Hovedexamen

i Borgerdydsskolen paa Christianshavn

fra 15de til 20de Juuli 1842.

Kjøbenhavn.

Drukt i Bianco Lunos Bogtrykkeri.

Om Øprettelse af

E l y s i e r

eller

Asyler for formuende Folks Børn.

Saa Ting ere Lægerne — idetmindste de lægevidenskabelige Skribenter — saa enige, som i at advare mod for tidlig Anstrengelse af Barns Hjerne: i saa Ting tages der saa lidt Hensyn til deres Advarsel; stjøndt det vist hyppig indtræffer, at tidlig aandelig Udvikling efterlader sig Svækkelse baade paa Sjel og Legeme og Forkortelse af Livet.

Hvad er da Grunden til, at Barn saa ofte bestjæstiges med Læsning eller sættes i Skole i en Alder af 4 eller 5 Aar, ja endog ikke sjeldent tidligere?

Mangengang maa den udentvivl føges i det opvakte Barns egen Lærelyst og i Forældrenes neppe rigtige Formening, at Barnets Tilbøjelighed til boglige Sysler er et sikkert Bewiis for, at det ikke anstrenges over Evne eller har Skade deraf.

Undertiden ledes Forældrene vistnok af den Tanke, at et Barn ikke kan begynde for tidlig at lære, da Fordringerne nu omstunder synes at være større til unge Mennesker for at kunne komme frem.

Dog endnu hyppigere, troer jeg, er den Grund, at Forældrene — navnlig Moderen, da Faderen ialmindelighed har andre Ting at tage vare — hjemme ikke kunne bestjæftige den livlige Dreng paa anden Maade, saa at han af Mangel paa Syselsættelse finder paa mangehaande Smaaektoier, og, naar man ikke vil tillade ham disse, bliver, som man falder det, uartig. For at lue hans Mod og give ham Noget at bestille,

antager man en Lærer eller Lærerinde til ham eller sætter ham i en Poge- eller Pigeskole i den Tanke, at det der gaaer mindre strengt til end i Drengeskoler.

Jeg twibler ingenlunde paa, at der iblandt disse Skolers og Instituters Bestyrerinde ere meget agtværdige Personer, og at nogle af Skolerne ere hensigtsmæssige, da ellers ikke saa mange fornuftige og omhyggelige Forældre vilde sende deres Born derhen; men derom er jeg overbevist, at mange af dem ikke ere, som de skulde være, og jeg troer, at Enhver, der har havt Lejlighed til at gjøre sig bekjendt med dem, vil give mig Ret i denne Paastand.

For ikke at tale om Caresserne af de store Piger, hvormod den lille Dreng, især hvis han har et smukt Ansigt, næppe vil kunne værge sig, bliver hans Forretning her vel somostest i en temmelig lille Stue med beklumret Lust at sidde stille paa en Bænk i en 5 Timer eller mere, ihvormeget han end fuler Trang til at bevæge sine Lemmer i fri Lust. En almindelig Mangel er det nemlig ved Pige- og Pogeskoler her i Byen, at de ingen Legeplads have under aaben Himmel. Det Høieste nogle bringe det til, er at have et Bærelse, hvori Børnene lidt kunne røre sig.*)

* Den Skildring, Etatsraad Dehlschläger i sit Levnet giver af en Skole paa Frederiksberg, passer formodentlig endnu omrent paa en og anden Skole af samme Art i København. „De satte mig i Skole hos en gammel vranten Kone, hvor jeg maatte udståae meget, ikke for Vardommens Skyld, men for den overordentlige Drang, hun paalagde os. I flere Timer maatte vi siede stille paa Skamler uden at røre os. Vor eneste Morstab var da at plukke Ulden af vore Kroier og at rulle smaa Augler deraf mellem Fingerne. Naar hun opdagede det, bankede hun den Nærmeste med Fingerbøllet i Hovedet. Nogle Fattige slog hun vel ogsaa undertiden med et Stykke Vognbrænde, naar intet Andet var ved

En saadan døsig Stillesiddende kan saare let have en stadelig Indflydelse paa et Barn, og værre er det maafer endda, om man tillige propper og lader proppe i den stakkels Dreng manghaande Kundskaber og inciterer hans Hjerne paa en for hans Alder unaturlig Maade. Han synes at gjøre overordentlig Fremgang; men man legger ikke Mærke til, at det er paa hans følgende Livs Bekostning.

Bed Overveielse af disse Gjenstande er det blevet mig klarere og klarere, at det er usorsvarligt ikke at benytte de Erfaringer, som ere vundne ved Asylerne. Det synes ligesom at Forshynet har villet gjengjælde de høiere Classer de for de fattige Born gjorte Opoffrelser, ved gjennem Asylerne at belære de mere Formuende om, hvorledes smaa Born bedst behandles.

I Aaret 1836 blev jeg valgt til Repræsentant for Asylselskabet og udførte det mig paalagte Hverv i 3 Aar. Jeg havde derved en Opsordring til jevnlig at besøge flere af dem, og yttrede ofte den Tanke, som stedse paatrængte sig mig, at disse fattige Born syntes i alle Henseender at have det bedre end de allerfleste Born i velhavende Familier.

Denne Tanke er i den senere Tid vaagnet hos mig med fornyet Kraft, og det forekommer mig, at jeg ikke kan gjøre noget Gavnligere end ved paa det Indstændigste at legge mine Medborgere denne Sag paa Hjerte.

Haanden. Jeg veed nok, hvor jeg misundte Hønsene og Wenderne i Gaarden, som kunde gaae derude i frisk Luft og kagle og snaddre, uden at blive straffede.“ Lignende Klager har den store Digter fremført paa Vers i sin „Frederiksberg“; derimod har han næppe nogensteds beklaget de Timer, han under Leg tilbragte i Søndermarken.

Det, jeg ønsker og foreslaer, er et Slags modificerede Asyler for formuende Foreldres Born imellem det tredie og ottende Aar*).

Til et saadant, som jeg vil kalde et Elysium for Born, skulde høre en Have og nogle rummelige Bærelser, hvor Bornene under samvittighedsfuldt og forstandigt Tilsyn kunde tilbringe et vist Antal Timer af Dagen f. Ex. 6 (fra 8—2 om Sommeren og fra 9—3 om Vinteren)**) under allelags Lege, der maatte være stikkede saavel til at more dem, som til at udvikle deres physiske og aandelige Kræfter, og — saameget som Beir og Aarstid maatte tillade — i fri Luft.

Et ældre Fruentimmer med Character, Kjærliged til Born og almindelig Dannelse skulde bestandig være hos dem og have een eller flere Medhjælperinder.

Foruden at det skulde være en bestandig Opgave for Bestyrerinden at vække Bornenes moralste Følelse og indvirke paa hele deres aandelige og legemlige Udvikling, skulde Lærere, som just dertil maatte have Talent, til bestemte Timer (2 til 3 halve Timer daglig) ved Fortælling og Samtale***) og ved at lade dem svare deels enkeltviis deels i Thor øve dem i at tale rent og tænke rigtigt, ved at synge smukt for dem lære dem at synge med, lade dem udføre simple for dem arrangerede Dandse og anstille andre Legemsøvelser for at give deres Lemmer Styrke, Smidighed og Holdning.

*) Ekjøndt jeg nærmest har tænkt paa Drenge, findes jeg dog ikke tilstrækkelig Grund til at udelukke Pigeborn til det syvende Aar fra denne Anstalt.

**) Dog vilde det med Hensyn til de mindre Born mere være en Berettigelse til at komme i alle Timer, end en Forpligtelse for Foreldrene at lade dem blive der den hele Tid.

***) Fornemmelig om Gjeuslande, man kan vise dem eller gjøre dem anstuelige ved gode Afsbildninger.

Omtrent i det sjette Åar stulde de begynde at lære Bogstaver ester Tabeller, skrive i Sand eller paa Tavle og vænnes til at bekjæftige sig lidt med Tal ved Hjælp af de fra Asylerne bekjendte Regnemaskiner. Forst i det syvende Åar stulde de have ordentlig Underviisning i Læsning, Skrivning og Regning, dog saaledes, at de beholdt næsten den halve Tid til Sang, Leg og Legemsovelser.

Dette er i Korthed hele min Plan. Nu vil jeg søge at gjøre indlysende, hvilke Fordele der ville være forbundne med denne Opdragelsesmaade i Sammenligning med den sædvanlige i Familiene.

I Henseende til Bornenes Sundhed forekommer det mig aabenbart, haade at den er mindre utsat for Fare paa et saadant Sted, hvor de ere under bestandigt Tilsyn, og hvor Alt er indrettet med Hensyn til dem, end i private Boliger, hvor de ofte maae bevæge sig i indskrænkte Bærelser, paa høie Trapper, i Gaarde med Steenbro imellem Heste og Vogne og mange andre Ting, der let kunne beroeve dem Liv og Helbred, og at den nødvendig maa vinde ved flere Timers daglige Bevægelse i fri Luft, som man i de fleste københavnske Huse ikke har Lejlighed til at staffe Born regelmæssig.

Jalmindelighed antager man det for gavnligt, at Born tidlig blive vante til at taale alle Forandringer i Lusten og Afverlinger i Beirliget, da deres Legemer derved blive hærdede mod alslags Forkjølelse. Ved Familicopdragelsen komme Bornene vel ikke let ud, uden naar det er rigtig smukt Beir, og ofte ikke engang da, snart fordi Ingen har Tid til at gaae med dem, snart fordi det er for besværligt at faae dem klædt paa, snart fordi der just idag mangler Et eller Andet ved deres Paaklædning. Imidlertid kan det ogsaa ofte lykkes at overvinde disse Banskeligheder, og det er tydeligt, at Folk

erkjende, hvor gavnlig den friske Luft er for Børn, af de Skarer af Barnepiger, man daglig — naar Veiret er godt — seer i Kongens Have, Kirsebærgangene og paa lignende Steder; men vist er det, at man i de allersleste Familier kun har saare lidet Sikkerhed for, at den Barnepige, man just har føstet, besidder tilstrækkelig baade Forstand og Letsindighed til at behandle det hende betroede Barn paa den bedste Maade og til at foretrække dets Bel for sin egen Bequemmelighed og Fornoielse. Det er endog blandt Læger og Opdragere bekjendt nok, at Spiren til Sygelighed og Laster ofte er nedlagt hos Børn ved Ammers og Barnepigers Letsindighed og Uforstand. Der synes virkelig at være en betydelig Inconsequents deri, naar ellers omhyggelige og forsigtige Forældre flere Timer daglig overlade i en Barnepiges Bold det Kjreste, de have paa Jorden, omendskjondt de ofte ikke have nogen synderlig Tillid til hendes Sædelighed, Sanddruhed eller Værlighed; og om de end have Tillid dertil, dog ingenlunde kunne have nogen Grund til at antage, at en saadan ofte neppe fuldvoren Pige, der ialmindelighed selv ikke har faaet nogen god Opdragelse, skulde have Dygtighed til — paa egen Haand — at behandle Børn paa en rigtig Maade, Noget, der — ligesom al anden Dygtighed — kun fremkommer ved en Forening af naturlige Anlæg, Øvelse og levende Interesse for Sagen.*)

*) "I Tydkland har man tænkt sig det, som en stor Nutte af Asysterne, at de tillige kunde blive Dannelsesanstalter for unge Barnepiger, som her under en erfaren Lærerindes Veiledning og Opsyn kunde finde den bequemmeste Leilighed til practisk at lære Børnepleie, hvorved Mangelen paa denne Classe af Ejendetsbyende, som er af saa skadelige Folger for de Riges og Hornemmes Børn, bedst vilde blive ashjulpen. Denne Bihensigt med disse Skoler har man ogsaa allerede (1833) saavel i Berlin som i Freiberg havt for Die." Schouws Ugeskrift 3die B. S. 227. Hvorfor denne Tanker her ikke er blevsen realiseret, er mig ubekjendt.

I andre Huse, hvor man enten ikke kan undvære et Men-
neske til i flere Timer at spadsere med et Barn eller ikke vil
betroe det til Ejendomstjenende eller tillade det at leve omkring i
Gaarden og paa Hagen, der er man forbedrteste — naar ikke
Forældrene selv have Lust og Lejlighed til at gaae med det —
nødt til at holde det hjemme i Børnelserne eller sende det i
Skole; men hvorlidet dette kan antages at være et Middel til
at skaffe Barnet frisk Luft, har jeg allerede omtalt.

Ligesom det er en almindelig Erfaring, at Born ved at
komme i Asylerne blive sundere og smukkere, saaledes er det
ogsaa almindelig antaget, at de blive livligere og modtageligere
for Undervisning, naar de siden komme i Skole. Cancellie-
raad, Fattigdirecteur Feddersen, der har gjort sig høiligt for-
tjent af Asylvæsenet i Danmark, siger i sin lille Bog om Asy-
lerne: "Jeg har meer end een Gang i Udlændet hørt forsikre,
at de Born, der have nydt en Forberedelse i Asylerne, i
Regelen hørte til de flinkere og mere opvakte i de Skoler, hvori
de senere indtraadte." Den for tidlig bortdøde Catechet Schaa-
rup striver i Schouw's Ugeskrift 7de B. S. 110. "Det
er med Glæde erfaret, at flere af de Born, som have forladt
Asylet og ere overgivne til de Almueskoler, hvortil de henhøre,
i disse have erhvervet sig Noes for renere Sæder og større
aandelig Modtagelighed, end ellers i almindelighed finder Sted
iblandt denne Classe af Born." Den samme bemærkning har
jeg hørt af flere Lærere ved Asylskolen her i Byen. En til-
svoede, at nogle, der var komme ind i andre Skoler, iforst-
ningen stode i Verdom tilbage for deres Fevnalbrende, men
snart sprang op og blev blandt de bedste. Jeg indrommer gjerne,
at slige Udsagn ikke ere tilstrækkelige til derpaa at bygge noget
sikkert Resultat; men da jeg ingensinde har hørt nogen Ytring,
der var i Strid dermed, og det aldeles stemmer med hvad Theo-

rien antager at maatte være tilfældet, erhølde de derved en større Betydning.

At uddanne Sandserne er Noget, man ved Borns Opdragelse i private Huse fast aldrig tænker paa, og dog er det af den største Vigtighed i Livet, at de ere blevne uddannede.

I en Anstalt, som den, jeg tænker mig, vil der kunne udfinnes og deels ved Legene, deels ved Undervisningen anvendes mangfoldige Maader, hvorpaa Bornenes Sandser og derved tillige deres Jagttagelsesevne kan øves og uddannes. Synets Sands, der naturligvis meget sloves ved den tidlige Stirren i Bøger, maa nødvendig blot ved at Barnet saa stor en Deel af Dagen er i frisk Luft og i en ikke altfor lille Have, ganske anderledes fjærpes end i en Amme- eller Skolestue. Men ogsaa ved directe Midler vil man kunne uddanne den f. Ex. ved Forevisning af interessante Billeder, ved at lade Bornene adskille de forskellige Farver, den Form, en Ting har, om det er en Fjærkant, en Cirkel osv., ved at lade dem alene ved Synet bestemme en Tings Længde, Afstand o. s. v. og derpaa med en Ellen eller Tommestok maale efter, for at see, hvem der nærmest har truffet det Nette.

Horelsen vil ikke blot kunne uddannes ved Gangovelerne, men ogsaa ved mange Lege, f. Ex. naar man binder en Dreng for Dinene og lader ham gjætte, fra hvilken Kant et Mian af en af hans Kammerater kommer, og hvis Stemme det er. I hvilken Grad ikke blot Horelsen, men ogsaa Hørelsen kan uddannes, bemærker man tydeligst hos Blinde. I Blindeinstituterne — idetmindste er det tilfældet i Paris — haves Bøger med ophoede Bogstaver, som Eleverne ved Hjælp blot af Fingerspidserne læse med samme Lethed og Sikkerhed som vi vore Bøger. Dette er et Bink om, hvorledes man skal gaae tilværks for at fuldkommengjøre disse Sandser, der fordet-

meste blive noget forsømte, fordi man stoler paa Synet, ligesom den venstre Haand bliver svagere, idet man pleier at benytte sig af den hoire.

Lugtesanden og den physiske Smagsanden bliver hos de fleste Mennesker af sig selv saa uddannet, at man ikke behover at give Anvisning dertil.

Allermest antager jeg dog, at Bornene ville vinde i moralst Henseende. Jeg troer heri sikkert at kunne slutte fra Asylerne. I hvorvel den, der gjor sig noie bekjendt med de forskjellige Asyler her i Byen, uden Banselighed vil bemærke en noget forskjellig Tone i ethvert af dem — formodentlig især paa Grund af Bestyrerindens Personlighed — vil dog Ingen kunne andet end glæde sig ved den Sædelighedsaand, som er udbredt over dem alle. En Fremmed betragte de Smaa der med en besteden, men tillige frimodig og tillidesfuld Mine; de vise sig velvillige, hjælpssomme og fredssommelige mod hverandre indbyrdes; det synes ikke at falde noget af Bornene ind at ville hæve sig over sine Kammerater, fordi det selv er ifort bedre Klæder eller har lækkere Spise i sin Kurv; paa den anden Side synes de øvrige slet ikke at misunde den Lykkeligere. Da Bornene saa godt som aldeles ingen Leilighed have til at lyve eller benegte Sandhed, kunne de der ikke faae Færdighed i denne blandt Born saa almindelige og saa fordaerelige Feil. Ikke bemærker man der noget Forseg paa ved Græden at tiltvinge sig Noget. Ingensinde har jeg blandt disse Hundreder af fattige Born fundet noget Spor til Naahed, Ulydighed eller Trods, stjondt der er al Rimelighed for, at en ikke lidet Deel af disse Born, forend de kom ind i Asylerne have været umannerlige, egenraadige, uregjerlige, ulydige, legnagtige o. s. v. og at en endnu større Deel vilde være blevet det, hvis de ikke vare komne ind. Opdager man nogen Uartighed af et

Barn i et Asyl, kan man være temmelig vis paa, at det ganske nylig er indkommert.

Kort sagt, idet jeg kan opregne en heel Mængde Dyder, hvortil Børnene i al Kjærighed vænnes i Asylerne, kan jeg ikke nævne en eneste Fall, hvortil disse — naar de blive tilborlig bestyrede — kunne antages at give Foranledning*).

Til mine Læsere og Læserinder selv overlader jeg nu Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om alt det Gode, jeg efter min Erfaring har sagt om Asylbørnene, efter deres Erfaring og saa ialmindelighed kan siges om Børn, der opdrages hjemme i Familier af de højere Stænder.

Men skjønt jeg er fuldkommen overbevist om, at de allerfleste Børn baade i physisk, intellectuel og moralst Henseende

*). Jeg vil dog ikke lade een Omstændighed ganske uberort, da den kan have noget Farligt hos sig, skjent den ikke staer i nogen nødvendig Forbindelse med Asylopdragelsen. Det kan nemlig hændes, at ældre og fornemme Personer, som interesserer sig for disse velgjørende Anstalter, af en sol Ifesfuld og ødel Deelstagelse for de Smaa, som opholde sig i dem, komme til at vise enkelte af de fattige Børn en altfor stor Opmærksomhed. Denne kan, naar lignende Tilfælde tids gentages, let bibringe dem for høje Begreber om deres Personer, samt Forandringer til Livet, der ikke stemme overeens med de Kaar, hvortil de ere født, og de Forhold, hvori de hjemme befinde sig. Man seer icke ievrigt let, at en fornuftig Bestyrerinde kan bidrage meget deels til at afverge saadanne skadelige Paavirkninger, deels til at have deres Følger. Jeg antager, at denne Indvending mod Asylerne, som man idelig hører, ikke vil kunne gjøres gjældende imod de af mig foreslagne Elyster, da det vel overimod hyppigst vil indraffe, at Børnene ved dem blive bestriede for megen Forkjelselse, hvorfor de hjemme ere utsatte, om ikke af Forældrene, saa dog af Bedsteforældre, Oncler og Tantter og af Djenesestfolk, der ved at gjøre Børnene til Behag ville indydne sig hos Forældrene. Hjemme vises der vistnok de fleste Børn af de højere Clæsser for megen Opmærksomhed, nogle maaskee for lidet; i begge Tilfælde vil det være dem tjenligt nogle Timer paa Dagen at behandles lige med mange andre.

ville vinde ved at være i en saadan Anstalt, er jeg dog endnu viissere paa, at de — efter de allerforste Dages Forlob — ville befinde sig meget bedre der, end om de skulle tilbringe hele Dagen hjemme i deres Familier.

Allerede Horats har anført det som noget Characteristisk hos Barnet, at det glæder sig ved at lege med sine Fevnaldrende, og hvor kan et Barn bedre tilfredsstille denne Trang end paa et saadant Sted? Hjemme er der ialmindelighed ikke god Leilighed dertil; om det endog har Sædskende, ere disse fordetmeste enten for gamle eller for unge. De ældre ere somostest i Skole, de yngre er det farligt at være ved; thi tages der for haardt paa dem, og de græde, gaaer det ud over den ældre, som om han vilde gjøre dem Fortræd. Snart sover den Lille, saa den Større maa være meget stille; snart kan en bestjæltiget Fader eller nervessvag Moder ikke taale den forfærdelige Stoi, og Barnet maa etter være stille. Kan det ikke forholde sig roligt, vanker der Skjend, Trudsler, vel endog Niis. Værre er det maaske endnu, om Barnet er sine Forældres eneste. Selv med den allerbedste Villie vil det ofte være dem umuligt paa en passende Maade at sysselsætte det. Om de endog anstaffe nok saa meget Legetøj, nok saa meget selv give sig af med det, nok saa meget føge at more det: de ville dog ikke kunne erstatte det Omgangen med Fevnaldrende. Om de end jevnlig lade det faae Besøg af andre Born, kan der dog ikke rigtig leges i de smukke med kostbare Meubler opfyldte Værelser. Hvor øengstelig maa der ikke vaages over, at de hverken selv komme til Skade, eller gjøre nogen Skade paa Speile, Taffeluhre, Urtepotter o. s. v. Dertil kommer endnu, at Born, naar de godt skulle lege, maae have lidt Anvisning dertil; men til at yde en saadan hører en særegen Interesse og et Talent, som ingenlunde kan ventes hos enhver Fader eller Moder.

Saa sandt nu dette Billedet af Familielivet — om end ikke i hele sin Udstrekning, saa dog i flere af sine væsentlige Træk — passer paa mangfoldige Huse: hvor ganske anderledes vil da ikke det Liv kunne være, naar et Barn den ene Dag efter den anden frit kan lebe omkring i flere Timer under morsomme Lege med dem af sine Kammerater, han bedst kan lide, og det i frisk Lust, uden at utsætte sig for enten at gjøre Skade eller komme til Skade, uden at befrygte Skjend eller Straf eller lange moraliserende Taler for Uttringen af sit Velbefindende. Et saadant Barn behøver ikke at misunde Hons og Mænder deres Frihed til at gaae og kagle og snaddre. Forlanges der noget Arbeide, nogen aandelig Anstrengelse af ham, gør han det med Lust, baade fordi det ikke overstiger hans Kræfter og fordi han seer sine Kammerater gjøre det Samme.

Tor ved Navnet selv at fremhæve det Glædelige for Barn ved en saadan Anstalt, falder jeg den et Elysium for Barn. De Gamle tænkte sig nemlig Elysium som et Dopholdsted for gode Menneskers Sjæle, ikke blot efter Døden, men ogsaa for de traadte ind i Livet, og Virgil lader, som bekjendt, i 6te Bog af sin Eneide den afdøde Anchises der vise sin Son Aeneas de navnkundigste af deres Efterkommere. Digtterne lade paa disse Steder de Salige i yndige Haver og paa græsrige Enge — uden Sorger for deres Udkomme — glæde sig ved Sange til Gudernes Priis, ved Samtale med vije Mænd og Digttere, ved Dans og andre Legemæsselser. Det passer jo ret godt!

Nagtet jeg i det Foregaende har fremdraget adskillige Misligheder, som efter min Overbevisning ere forbundne med Familieopdragelsen, især i en storre By, falder det mig dog

ikke ind enten at benegte, at der gives Familier, hvori Omstændighederne stode saa heldigt sammen, at Bornene hjemme have det Væsentligste af hvad et saadant Elysium vil kunne yde dem, eller at betvivle Familieopdragelsens Gavnlighed og Vigtighed. Heller ikke gaaer mit Forslag ud paa at forstyrre eller tilintetgjøre denne, men paa at udfylde de Mangler, der ialmindelighed ere ved den. Jeg vil kun, at Bornene skulle være hjemmefra nogle Timer om Dagen, og det paa den Tid, da ikke blot Faderen fordetneste har Forretninger, men ogsaa Moderen pleier at være næest bestjæltiget deels med huuslige Syuler, deels med at gjøre og modtage Besiter. Morgenen, Middagen, Eftermiddagen og Aftenen, de eneste Tider, da der i de fleste Huse kan tales om Familieliv, skulle Bornene ogsaa efter mit Forslag tilbringe i deres Familiers Skjod. Det er saa langt fra, at en saadan Fraværelse i nogle Timer vil skade Forholdet imellem Forældre og Born, at det endog synes rimeligt, at dette vil blive onnmere og fierligere; de ville gjenliggenges efter hverandre, og have mere Stof til Samtale derved, at Bornene blandt Fremmede have seet og lært mange Ting, som de føle Trang til at meddele.

A n h a n g .

Da man pleier at betragte det som en stor Anbefaling for nye Indretninger, der foreslaaes, at saadanne allerede findes i andre Lande, har jeg bestraebt mig for at komme til Kundskab om, hvorvidt Noget, der lignede de af mig foreslagne Elyssier for Born fandtes paa andre Steder. Men de Efter-

retninger, jeg har truffet, ere temmelig ubetydelige. Jeg antager nemlig ikke, at de Betalingsasylsler, der ere f. Ex. i Genf*) og i Stockholm**), ere af samme Art, da de dog ere beregnede paa Born af den fattigere Classe, skjønt der er legges en lille enten maanedlig eller ugentlig Betaling.

I de af Dr. Diezmann redigerede Blätter aus der Gegenwart 1838 Nr. 11 staarer en Notits, som jeg vil oversætte, da den ganske hører herhen. „Smaabørnsskoler. Livorno udmerker sig ved en Skole for smaa Born af de høiere Classer, den eneste i sit Slags, hvorom vi hidindtil have hørt, men som vistnuok snart vil blive efterlignet, naar Mødrene høre, hvor let og fornisieligt Born i saadanne Anstalter lære en Masse af Kunstsaber. Saa sandt er det, at Mennesket er et selvstabeligt Dyr, at alle hans Evner, moralske, intellectuelle og physiske, meest og lettest synes, især i Ungdommen, at udvikles i Omgang med Lige.“

I Brzozka's Centralbibliothek der Pädagogit for 1838 findes en detailleret Beretning om et Asyl for fattige Born i Staden Zwolle i Nederlandene. Ved Slutningen af denne tilføjer Forfatteren (J. Klein): „Endnu er at bemærke, at den Smaabørnsskole, som bestaaer i denne Stad til Brug for den høiere Borgerclasse og ganske er dannet efter Asylet for fattige Born, bestandig befinder sig i en blomstrende Tilstand og lever de bedste Resultater.“

Allerede tidligere (1830) havde en Mand ved Navn F. L. Geisow ladet trykke en lille Piece: Einige Worte über Erziehungs- und Unterrichtsanstalten für noch nicht schulfähige

*) Om dette har man en fortræffelig Beretning i Notice sur l'école des petits enfants, établie à Genève; accompagnée de réflexions sur l'utilité de ce genre d'établissements. Par J. P. Monod, Régent. Genève 1829.

**) See derom Utkast til Handbok for Småbarn-skolor. Stockh. 1841.

Knaben, hvori han indbød til Afbenyttelse af en saadan Anstalt, som han stod i Begreb med at etablere og virkelig skal have etableret i Frankfurt a. M. Saavd man kan see af Planen, er det Hele efter en noget indskrænket Maalestof, da han selv vilde være Enelærer ved Anstalten. Da Betalingen der er 36 Gylden aarlig, som erlægges qvarthalviis forud, ses tydeligt nok, at der ved denne „Erziehungs- und Unterrichts-Anstalt für noch nicht schulfähige Knaben“ ikke er tænkt paa Fattige.

Dette er Alt, hvad jeg veed om slige Indretninger i Udslandet; men da de neppe nogensteds beregnes uden paa Stedet selv, kan man let forklare sig, at saadanne Etablissementer blive mindre bekjendte udenfor deres egen Krebs. Ja, hvor ubekjendt endogsaa paa Stedet selv et Forsøg til et saadant kan være, derpaa have vi et Bevis i et lille Skrift, som en Mand her i Byen for 2 Aar siden udgav under Titel: „Indbydelse og Plan til Oprettelsen af et Betalings-Asyl og Skole for Smaabørn fra 2 til 8 Aar af den mere dannede Borger- og Embedsmændsclasse. Ved D. Syversen, Lærer.“ Dette Skrifts Tilværelse har jeg først for faa Dage siden faact Underretning om, og jeg formoder, at det ogsaa er de fleste af mine Læsere ubekjendt. At dette Forsøg mislykkedes — hvad enten det nu var fordi Forfatteren ikke var tilstrækkelig bekjendt, og hans Plan heller ikke blev det, eller fordi han aabenbart lovede Mere, end han vilde være i stand til at holde — har ikke bragt mig til at vakle i Overbevüsningen om Hensigtsmæssigheden af saadanne Indretninger.

Efterretninger
om
Borgerdydsskolen paa Christianshavn.

Juni 1842.

Skolens Lærere ere for nærværende Tid:

Hr. B. Krarup, Dr. philos., Forstander for Skolen siden 1ste Oct. 1828, Lærer siden Foraaret 1816, underviser i Latin i 1ste A og i Skrivning i 1ste Realklasse, har 11 Timer ugentlig.

Hr. C. Svenningsen, Cand. philos., Inspecteur ved Skolen siden 1ste Aug. 1832, Lærer siden Foraaret 1824, underviser i Mathematik i 1ste A og B, 2den A og B, i Latin i 3die A, har 29 Timer ugentlig.

Hr. J. F. Drebolt, Cand. juris, Copiist i Hof- og Stadsretten, Lærer siden 1ste Aug. 1826, underviser i Tysk gjennem alle Classer, undtagen 4de Realklasse B og 5te Realklasse B, har 32 Timer ugentlig.

Hr. N. U. Krossing, Cand. philos., Cantor i Citadellet, Lærer siden 1ste Oct. 1828, underviser i Dansk i 4de Realklasse B, 5te Realklasse A og B, har 32 Timer ugentlig.

Hr. O. C. Borch, Cand. philos., Lærer siden Aug. 1830, underviser i Fransk gjennem alle Classer, undtagen 1ste Realklasse, har 34 Timer ugentlig.

Hr. M. J. Wagtmann, Cand. theolog., Bibliothekar siden Jan. 1831, Lærer fra Jan. 1832, underviser i Religion

i de 5 øverste Realklasser, i Mathematik og Regning i de 3 nederste studerende Classer, har 25 Timer ugentlig.

Hr. Leopold H. S. Jørgensen, Cand. philos., Lærer siden Marts 1832, underviser i Dansk i 4de Realklasse A og i Geographie i 4de Realklasse A og B, 5te Realklasse A og B, har 18 Timer ugentlig.

Hr. S. Q. Povlsen, Cand. philos., Lærer siden Jan. 1833, underviser i Græst i 1ste studerende Classe A, 2den studerende Classe A og B, 3die studerende Classe A, samt i Latin i 1ste B og i latinist Stiil i 1ste A, har 34 Timer ugentlig.

Hr. N. P. Reith, Cand. philos., blev Lærer 1833, underviser i Naturlære og Mathematik i 1ste og 2den Realklasse, i Dansk i 2den og 3die Realklasse, i Regning i 4de Realklasse B, 5te Realklasse B og Forberedelsesklassen, har 36 Timer ugentlig.

Hr. C. F. Funch, Cand. philos., Lærer siden Mai 1834, underviser i Skrivning i 2den A og B, i Latin i 2den B og 3die B, har 24 Timer ugentlig.

Hr. P. B. Naasch, Handelsbogholder, Lærer siden Nov. 1834, underviser i Regning i de 4 øverste Realklasser og i 5te Realklasse A, har 19 Timer ugentlig.

Hr. Fred. D. Jørgensen, Cand. theolog., Lærer siden Mai 1835, underviser i Skrivning i de tre nederste studerende Classer og i 4de Realklasse A og B, 5te Realklasse A og B, har 25 Timer ugentlig.

Hr. G. A. Müller, Lærer ved Landcadetacademiet, Lærer her ved Skolen siden Aug. 1837, underviser i Historie og Geographie i 2den A, 2den B, 3die A, i Geographie i 1ste A og B, samit i de tre øverste Realklasser, har 22 Timer ugentlig.

Hr. N. E. Fenger, Cand. theolog., Lærer siden Jan. 1840,

underviser i Religion og Bibelhistorie i de tre yngste studerende Classer, har 9 Timer ugentlig.

Hr. **Chr. Bartholin**, Cand. philos., Lærer siden Aug. 1840, underviser i Dansk i de to yngste studerende Classer samt i 1ste Realclasse, i Latin i 4de studerende Classe, i Historie i de tre øverste Realklasser, har 27 Timer ugentlig.

Hr. **Hans P. Q. Petersen**, Stud. theolog., Lærer siden Aug. 1840, underviser i Tydsk i 4de Realclasse B og 5te Realclasse B, har 7 Timer ugentlig.

Hr. **G. H. Winther**, Cand. theolog., Lærer siden 1ste Marts 1841, underviser i Hebraisk i 1ste A og B, har 6 Timer ugentlig.

Hr. **G. Tistaine**, Cand. philos., Lærer siden 1ste Mai 1841, underviser i Engelsk i de tre øverste Realklasser og i Fransk i 1ste Realclasse, har 13 Timer ugentlig.

Hr. **M. Hammerich**, Mag. artium, Docent ved Universitetet, Lærer siden Aug. 1841, underviser i Dansk i 1ste studerende Classe A og B, har 4 Timer ugentlig.

Hr. **F. Schiern**, Cand. juris, Lærer siden Aug. 1841, underviser i Historie i 1ste A og B, har 4 Timer ugentlig.

Hr. **Jac. Stilling**, Cand. theolog., Lærer siden Aug. 1841, underviser i Dansk i 2den A og B, 3die A, samt i Religion i de 4 øverste studerende Classer, har 16 Timer ugentlig.

Hr. **F. Breinholm**, Cand. theolog., Lærer siden Aug. 1841, underviser i Bibelhistorie i 5te Realclasse A og B, har 6 Timer ugentlig.

Hr. **H. H. Lefolit**, Stud. philol., Lærer siden Aug. 1841, underviser i Latin i 2den studerende Classe A, har 11 Timer ugentlig.

Hr. **G. Lund**, Stud. philol., Lærer siden Aug. 1841, underviser i Græsk i 1ste studerende Classe B, har 5 Timer ugentlig.

Hr. W. Lund, Stud. theol., Lærer siden Aug. 1841, underviser i Dansk, Læsning og Skrivning i Forberedelsesklassen, har 18 Timer ugentlig.

Hr. Edv. Buch, Stud. philos., Lærer siden Jan. 1842, underviser i Skrivning i 2den og 3die Realklasse, har 6 Timer ugentlig.

Hr. S. B. Thrigé, Stud. philol., Lærer siden Jan. 1842, underviser i Historie og Geographie i 3die B og 4de studerende Classe, har 8 Timer ugentlig.

Hr. Krarup Hansen, Stud. polyt., Lærer siden Jan. 1842, underviser i Naturhistorie i de 5 Realklasser fra 3die til 5te B, har 10 Timer ugentlig.

Hr. Hoffmann, Architect og Kobberstikker, Lærer siden Marts 1842, underviser i Tegning, har 13 Timer ugentlig.

Undervisning i Gymnastik og Svømning, som nu optager 26 ugentlige Timer, forestaaes af Hr. Scheer, Hr. Holtz og Hr. Reinvaldt.

Undervisning i Dands i Vintermaanederne meddeles af Hr. Bentsen, Dandser ved det Kongelige Theater, 2 Timer ugentlig.

Disciplene, som ifjor vare 261 (130 i de studerende Classer, 131 i de ikkestuderende), ere nu 266 (123 i de studerende Classer, 143 i de ikkestuderende).

De ere fordeelte i følgende 15 Classer:

1ste stud.	Cl. A	har 17 Disciple)	*
— — —	B	— 16	— }
2den	— — A	— 17	—
— — —	B	— 17	—
3die	— — A	— 15	—
3die	— — B	— 19	—
4de	— — —	22	—
1ste Realclasse	—	12	—
2den	— — —	16	—
3die	— — —	19	—
4de	— A	22	— }
— — B	— 22	—	*
5te	— A	18	— }
— — B	— 19	—	*
Forberedelsescl.	—	15	—

* Disse 2 Classer ere parallele.

Undervisningsgjenstandene have været fordelede paa følgende Maade:

Studerende Classer.

Realclasse.

Sidste Efteraar dimitteredes til Universitetet følgende:

- 1) S. Corfixen, en Son af Hr. Møller Corfixen i Røde Molle ved Hvidkilde i Fyen. Hovedcharact. laudabilis.
- 2) S. J. Dall, en Son af afd. Justitsraad og Ridder, Postforvalter Dall i København. Hovedch. laudabilis.
- 3) B. Benedictsen, en Son af Hr. B. Benedictsen, islandst Kjøbmand og Rødenester i København. Hovedch. laudabilis.
- 4) P. A. R. Bruun, en Son af afd. Capitain i Søetaten og Ridder P. U. Bruun i København. Hovedch. laudabilis.
- 5) S. N. Lorenzen, en Son af Hr. Forpagter M. Lorenzen paa Hvidkilde i Fyen. Hovedch. laudabilis.
- 6) A. S. Kr. Vilstrup, en Son af Hr. Pastor C. N. Vilstrup i Borris ved Ringkjøbing. Hovedch. laudabilis.
- *7) C. A. Caroc, en Son af afd. Ingenieur-Capitain H. A. Caroc i Citadellet Frederikshavn. Hovedch. laudabilis.
- 8) S. C. Lund, en Son af afd. Møller C. Lund i Lyngby. Hovedch. laudabilis.
- 9) S. N. Dresing, en Son af Hr. Krigsassessor S. N. Dresing i København. Hovedch. laudabilis.
- 10) J. J. Wroblewsky, en Son af Hr. Justitsraad J. D. Wroblewsky paa Nørrebro. Hovedch. laudabilis.
- 11) J. L. Brusch, en Son af Hr. Restaurateur C. F. Brusch i København. Hovedch. laudabilis.
- 12) P. V. Flagstad, en Son af afd. Bankassistent M. Flagstad. Hovedch. haud illaud.
- 13) E. M. Buch, en Son af afd. Kjøbmand A. H. Buch i Korsør. Hovedch. laudabilis.
- 14) W. S. Øvesen, Son af afd. Forpagter J. N. Øvesen paa Hoistrup i Stevns Herred. Hovedch. laudabilis.

*) Da han blev angrebet af en typhos Feber Dagen før Ex. Art. underkastede han sig først Examen i Febr. d. 2.

- 15) U. S. R. Schow, en Son af afd. Sogneprest J. N. Schow i Thorslunde i Sjælland. Hovedch. haud illaud.
- 16) A. P. Dorscheus, Son af Hr. Silke- og Klædehandler J. Dorscheus paa Christianshavn. Hovedch. haud illaud.
-

I dette Skoleaar ere følgende 5 udgange fra 1ste Real-classe med hæderligt Bidnesbyrd for Flid, Orden og Sædelighed.

- 1) Johannes Thomsen, en Son af Hr. Silke- og Klædehandler Jens Thomsen i Kbhavn. Kom paa Hr. Grosserer Mallings Comptoir.
 - 2) Albert Lange, en Son af Hr. Grosserer M. C. Lange paa Kongens Nytorv. Kom paa sin Faders Comptoir.
 - 3) Ernst Gustav Loze, en Son af forhenværende Materialist Hr. E. G. Loze. Kom som Lærling paa Waisenhuus-Apotheket.
 - 4) Ludvig Klöcker, en Son af Hr. Procurator Klöcker i Esrom. Kom paa Hr. Grosserer C. E. Knudsens Comptoir.
 - 5) Eiler Krarup, en Son af afd. Stiftsprovst J. Krarup i Aalborg. Kom til Hr. Universitetsboghandler Neigel.
-

Bed Dødsfald har Skolen iaa mistet en flittig, ordentlig og i hei Grad bestedten Discipel. Da han var en usædvanlig Dreng, om hvem jeg nærede store Forventninger formedesst hans magelose Iver for det geographiske Studium, og da han paa Grund af sin Undseelighed og Tilbageholdenhed ikke var rigtig hjærtet enten af sine Lærere eller Meddisciple, anmodede jeg for nogen Tid siden hans Tante, Tomfru Sille Beyer,

hvem Ungdommen og Ungdommens Venner skylde de smukke (Molbech'ske) Julegaver, om at meddele mig nogle Optegnelser angaaende ham og hans Stræben. Jeg har havt den Glæde at modtage en temmelig fuldstændig Biographie og Charakteristik, og da den vidner ikke mindre om Sandhedskjærlighed og sin Jagttagelsesevne end om Velbillie mod den Afdøde, har jeg bedet Forfatterinden om Tilladelse til at lade den trykke i Skolens Program. Hun har givet sit Samtykke dertil, og jeg er overbevist om, at den vil blive læst af Mange med Deeltagelse.

"Georg Frederik Høst blev født paa Fars den 21de August 1826. Hans Fader, Capitain og Birkedommer A. P. Høst, blev han bervvet ved et apoplectisk Anfall i Foraaret 1829, og hans Moder reiste da med ham og en ganske lille Søn til sin Faders (Grosserer Beyers) Gaard, $\frac{3}{4}$ Miil fra Kjøbenhavn, hvor de siden have havt deres Opholdested. Moderens Sorg, Tanken om Død og Begravelse og den saa pludselige Forandring af Alt, hvad der omgav ham, har ikke været uden Indflydelse paa det tidligt udviklede Barn. Skjondt hans Bedsteforældre og øvrige Slægtninge toge imod ham med den varmeste Kjærlighed, blev han dog længe ved kun at holde sig til sin Moder og den Pige, som havde fulgt dem hertil. Stadigheden af hans Tilbeieligheder viste sig alt i den tidlige Alder. Hans Legetøj bestod mest i smaa Baade; og ligesom han havde seet Drengene paa sin Fødes, legede han "at vade"; en Pidst har han aldrig brydt sig om, og hverken Heste eller Vogne, eller Noget af det, der pleier at være tilskærende for Børn, som opvore paa Landet, interesserede ham. Derimod var det som en Fest for ham, at see et Skib, og da han tidlig var meget fingernem, morede han sig ved selv at sætte Master og Lougværk paa sine Baade, eller ved at tegne smaa Skibe. Da han blev lidt ældre, var det hans bedste Glæde at gaae

op paa det høieste Sted af vor Mark med en stor Kikkert, for at see paa Skibene i Sundet.

Hans Fader havde lært ham, hver Aften at samle sit Vegetoi og lægge det i Orden; dette var den første Begyndelse til et af hans særdeles Fortrin ved Alt, hvad han foretog sig: Orden og Noiagtighed. Naar Nogen forstyrrede ham deri, blev han heftig, og var derfor utilbzielig til Omgang med andre Drenge, da deres Selskab kun gjorde ham Bryderi uden at more ham; hans Baade og Tegninger, og rolige Lege med sin yngste Tante (5 Aar ældre end han) og hendes smaa Veninder, var ham langt kjerere. Denne lille Tante, min yngste Søster Valida, var hans første Lærerinde; hun var dengang 9 Aar gammel og fandt stor Fornielse i at lære den videbegjelige Dreng at læse. Det gif for ham med Lethed, og det varede ikke længe, inden han begyndte at dele den Undervisning, som en af hans ældre Tanter gav den yngre Søster og en lille Præstebatter fra Brondshøi. Da han var 7 Aar gammel var det, at jeg forlod Frederiksberg og atter tog hjem i mine Forældres Huus. "Det er ogsaa nødvendigt, at du kommer hjem for at læse med Frederik," sagde min Søster, "nu bliver han altfor klug for mig." Jeg begyndte da at undervise de Små, og Frederiks ypperlige Fatteevne og Lærelyst kunde ikke andet end i høi Grad interessere mig. Der var aldrig Tale om at anspore ham til Flid, det kom af sig selv; og naar jeg forklarede den lille Dreng Noget, var det som om han med sine kluge brune Øine vilde se mig lige ind i Sjelen, for ganske at tilegne sig Alt, hvad jeg kunde meddele ham. Allerede før jeg begyndte at læse med ham, var han falset paa, at tegne smaa Landkort. Den første Anledning har maastee været, at hans Moder havde viist ham nogle Kort, som hans Fader havde tegnet, medens han var Officer. Dette blev herefter hans kjereste Syssel, og skjont han vedblev at

have Interesse for Skibe, maatte de dog staae tilbage for Landkort. Hans Anlæg til Tegnekunst viste sig ogsaa ved Tegning af Ansigtter, Figurer, smaa Landskaber og Coulisser til hans lille Theater, som kun blev benyttet for at see det Perspektiv, som Decorationerne kunde frembringe. Kunstsands og et udmaerket sikkert og skarpt Øje havde han i hsi Grad, og et fortæffeligt Syn, saa at han kunde strive meget smukt og udføre Alt saa fint paa sine nydelige formindskede Copier af Landkort. Hans sunde Smag yttrede sig ikke alene ved Kunstmæssige frembringelser, men ogsaa ved mange andre Lejligheder, og forledte ham ofte til Uartigheder. Naar her kom Nogen, hvis Tale eller Væsen hjedede ham, sadt han gjerne paa, at plague sin Moder med at hente eller staffe snart Et, snart et Andet, og holdt ikke op, før han fik Skjend og maatte sættes ud o. s. v. Kom her derimod Nogen, hvis Udseende behagede eller hvis Tale interesserede ham, satte han sig rolig hen med et lille Haandarbeide og lyttede efter. Undertiden var han ogsaa uartig af Undseelse, hvilken han havde i en meget paafaldende Grad; og saaledes gif det til, at han blev meget forskelligt bedrømt af dem, der hjedte ham. Dog med sin ypperlige Forstand rettede han selv med Alrene for en Deel disse Fejl.

Da han var bleven $10\frac{1}{2}$ Aar gammel blev han ogsaa mig for klog; jeg indsaae, at skulde der blive Noget af ham, maatte han undervises af Lærere og idethuse mere opdrages for Verden; men jeg vidste ogsaa, at saa kunde der blive Noget af ham. Vi vare saa heldige ved Grevinde Moltke til Bregentveds Understøttelse at erholde en Plads til ham i Christianshavns Borgerdydsskole og senere det Moltkeske Legat, hvorved det Betydeligste af Skolepengene udredes. Dette var en vigtig Epoche i hans Liv. Han skulde ene ud iblandt Fremmede, mellem andre Drenge, undervises af Lærere, han, der fun-

sjeldent havde været udenfor sit landlige Hjem. Hans første Fremstilling for Dr. Krarup kunde ikke andet end vægste os; Frederik var ikke at formaae til at fremføre et eneste Ord*). Denne uheldige Undseelse fortrod ham dog meget bag efter, og da han kort derpaa begyndte at gaae i Skole, samlede han al sin Kraft, og viste, hvad hans faste Billie var i stand til. Han bar sig som de andre Drenge i Læretimerne, og udmærkede sig endogsaa ved sin Opmærksomhed; saa at vi havde den Forneelse, efter nogen Tids Forløb at høre, at en Lærer, som han holdt værdes meget af, hans første Geographielærer, Hr. Möhl, havde omtalt ham som en exemplarisk Discipel. I Fritiden blev han sit gamle Væsen tro, og uagtet Doctorens venlige Opmuntring var han ikke at formaae til, at tage Deel i de Andres Lege. De trak i ham, mange spottede og drillede ham, men det hjalp ikke; han holdt ud saalænge, indtil de blevne kjede deraf, og lode ham gaae sin rolige eensomme Gang. Dog var han ret gode Venner med Adskillige iblandt dem, og vilde gjerne tale, men ikke løbe omkring og lege

*) Da dette tilfælde aldrig enten før eller siden er indtruffet hos mig, maa jeg betragte det som aldeles characteristisk for ham. Skjønt han selv gjerne vilde i Skole, og hans Tante, jeg og min Kone, en Barndomsveninde af Tomfrau Beyer, i en Timestid gjorde os al Image for at faae ham til at aabne sin Mund, var det dog ikke muligt. Senere blev jeg af Tomfrau Beyer skriftlig underrettet om, hvad han kunde, og gav ham derefter Plads i 4de stud. Classe, som ogsaa passeret til hans Alder. Han indsandt sig den bestemte Dag paa Skolen, og der var Intet i veien. Psychologisk nærværdigt forekommer det mig ogsaa, at han i de følgende Aar — medens saagodtsom hele hans Interesse dreiede sig om Geographie og Landkort — dog hverken lod sine Classelammerater eller engang sine Lærere i Geographie mærke noget Spor af sine grundige og meget omfattende geographiske Studier. Et stort Beviis for, at disse ikke vare en Følge af Lyst til at glimre, men af en særegen indre Træng.

med dem. Motion trængte han heller ikke til, da han hver Eftermiddag gik fra Skolen paa Christianshavn ud af Byen til sit Hjem; om Morgenen kørte han til Vesterport med en Mællevogn. De tre første Vintre flyttede jeg til Byen med ham, og vi førte da et Slags Studenterliv sammen i vor lille Bolig. Der kunde han uforstyrret lære sine Lectier; og den Tid han havde tilovers, tegnede han, eller læste geographiske Bærker, som han laante af Doctoren, eller sit fra Skolebibliothecket. For mig var han som en fortrolig Ven, da jeg kunde tale med ham, som om han havde været langt ældre; hans Begreber og Dommekraft vare gaaede forud for hans Aar, medens hans Væsen var, og vedblev at være mere barnsligt end de fleste andre Drenges paa hans Alder. Af og til gik han ud til Boghandler Høst, hans Fætter, og gjennemsaae Landkortene i hans Boglade. Ingen tog i Betenkning at betroe ham Slicht, da hans forsigtige Omgang dermed var dem bekjendt. Naar der paa et af de Kort, han tegnede, kom en lille Plet eller Feil, casserede han det paa Dieblifiket og begyndte et nyt. Dog, det var ikke alene Landkort og Kundsstab om Jorden, der interessererde ham, men Alt, hvad han kunde erfare om de Maands Liv og Personlighed, som havde virket for denne Videnskab. Columbus, Tycho Brahe m. fl., Ritter, Balbi, Malte Brun, A. v. Humboldt, Stieler, Berghaus, Schouw og D. N. Olsen og mange flere, hvis Navne jeg i Dieblifiket ikke erindrer, blevé af ham omtrent betraktede som Helgene af Catholiker. Hvor han fandt Noget ansørt om dem, greb han det med Begjergelighed, og Aviserne gjennemløb han daglig, især for ikke at gaae glip af Noget, som kunde staae i Forbindelse med Geographien. Han tog isvrigt ogsaa Deel i Nutidens Begivenheder, og med megen Varme i Alt, hvad der angik hans Families Glæder og Sorger og deres Færd. I Samtale hjemme var han i hoi Grad livlig, og kun iblandt Fremmede viste han sig indesluttet

i sig selv. Han morede os ofte ved sine træffende bemærkninger, og var noget ham utilpas, som ikke sjeldent indtraf, hvænde han det paa en saa original Maade, at dette imod vor Billie ikke funde andet end more os.

Uagtet de ubehageligheder, som hans sære væsen udsatte ham for blandt hans Kammerater, gif han dog altid i Skole med fornøjelse: det var jo Beien til hans videre Udvikling. Hans Lærere interesserede ham i hoi Grad, og den Vigtighed, som deres Stilling gav dem for hans Videlyst, vakte hans Erbodighed. Fremfor Alt kunde dette siges om Doctoren, som dog endnu ikke selv underviste ham. I det første Aar kom han engang hjem og sagde: „Tenk, hvordan det gif mig idag! ligesom jeg skal op, kommer Doctoren ind i Classen; jeg kunde næsten ikke faae et Ord frem, men jeg maatte da tvinge mig, ellers havde det været altfor galt.“ Senere, da Doctoren havde vist ham sine Landkort, og endogsaa foræret ham et, blev hans Erbodighed forenet med en taknemmelig Hengivenhed. I blandt hans Lærere satte han stor Pris paa Hr. Svanningen, og stod sig altid godt med ham.

I Vinteren 1840—41 gif han til Confirmation i Brondshøi, og flyttede deraf ikke til Byen. Han var nu ogsaa stor og sterk, og (som det lød) hærdet mod alslags Beirligt, saa den lange Skolevei ikke var ham til Besvær. Somoftest gif han den ene Dag om Ugen først herfra til Brondshøi, deraf til Christianshavn for at faae en Time med i Skolen, og saa igjen hjem. Desuden hørte han den Vinter Professor Schouws Forelæsninger (som han hjemme ziirligt og nsiagtigt optegnede). Han ændrede ikke, at han deraf maatte blive i Byen til henimod Aften og gaae hjem i Mørke, i dyb Sne, eller Snefog; og somoftest uden at spise til Middag, da hans Særehed holdt ham tilbage fra, at gaae op til Bekjendtere i Byen. Ligeledes gif han ind til Forelæsninger, der holdtes om Son-

dagen i Selskabet for Naturlærrens Udbredelse og i den naturhistoriske Forening, og undertiden først i Kirke i Brondshøi. At holde ham tilbage fra denne overdrevne legemlige og aandelige Anstrengelse var ikke til at tænke paa. Han forsikrede altid, det var bleven ham til Natur, og ganske nødvendigt for hans Tilværelse; han troede selv at være hærdet mod alslags Veir. En af vore Bekjendtere saae ham engang paa Gaden i den heftigste Tordenregn gaae henimod Vesterport uden at føge Ly, og med den jevne, eensformige Gang, som han pleiede at gaae, med sin Bograndsel paa Ryggen. Naar Veiret tillod det, læste han gjerne paa Hjemveien Aviserne (som han afhenteede) eller nogle Lectier til næste Dag; ellers gik han med Tankerne hen vendte paa sit Indlingsstudium. Engang for flere Aar siden, da jeg fulgte med ham, sagde han: Jeg gaaer og tænker paa, hvordan de kan maale Bjerghøiderne.“

I adskillige Aar havde der viist sig nogen Kjertelsvaghed hos ham, idet hans Overlæbe, efter en langvarig Forkjølelse, vedblev at være ophovnet. Da Bevægelse i frisk Luft blev anpriist som et Middel derimod, havde vi det Haab, at den lange Skolevei skulde i den Henseende være ham gavnlig. Vin teren og Foraaret gik godt tilende, men den vaade Sommer 1841 paadrog ham et Ildebefindende, der yttrede sig som Mat hed, ved et tungt Hoved og Mangel af Appetit; dog var han aldrig at formaae til at forsomme Skolen. I Examensiden var han saa syg, at han maatte lægge sig hver Dag, naar han kom hjem, men „i den Tid kunde han allermindst for somme.“ I Ferietiden maatte han ligge, men brugte adskillige Lægemidler, der syntes at hjælpe ham, saa at han etter kom op til Skoletidens Begyndelse. Men sidst i September begyndte han igjen at blive mat, at see svag ud og at hoste. Endelig twang Nødvendigheden ham til at blive hjemme og lægge sig. Den første Søndag græd han en heel Time, fordi

han ikke kunde komme ind til Prof. Førchhammers Forelesning, og hans Misfornosielse ved at maatte forsamme Skolen, gjorde ikke hans Tilstand bedre. Hans Sygdom begyndte med en Lungebetændelse, der gif over til Sliimtæring og Brystsyge. I denne lange sorgelige Vinter funde han, ligesom i hans Barudom, ikke et Dieblik undvære sin Moder; iovrigt udviklede der sig meer og meer en Taalmodighed hos ham, som han hidtil ikke havde havt, og det var ikke med Hestighed, men med stille Kummer, han klagede over Kjed somhed. Hans Hoved funde ikke taale at læse; naar han tegnede, blev hans Streger usikke; han, som aldrig før var ledig, funde Intet foretage sig. Vi sogte at underholde og adsprede ham saa godt vi kunde; undertiden talte han selv med Begeistring om sine Fremtid's Planer, naar han kom sig; til andre Tider, naar vi talte derom, taug han stille; han bedrovede os aldrig ved at tale om sin Død, skjondt han dog vist undertiden har tænkt derpaa. De mange Beviser paa Deeltagelse, som han modtog, vakte en levende Taknemmelighed hos ham. Hans Hengivenhed til Prof. Schouw yttrede sig som en sterk Eraktion. — Dengang han hørte hans Forelesninger over Plantogeographien, havde han bedet Schouw om at laane nogle af hans Kort hjem, for at copiere dem. Schouws Velvillie og elskelige Væsen henrykkede ham ligesaa meget, som han beundrede hans Lærdom. Frederik tegnede esterhaanden 16 Verdenskort med dobbelte Glober, 1 Dvarter i Gjennemsnit, med Gradenettet o. s. v. og colorerede dem ester Schouws Kort. For at opmuntre ham i hans Sygdom var Conserentsraad Johnsen saa god at tale med Major Dissen om, at faae disse Globekort stukne, for at han kunde faae mange Astryk istedetfor saa misommeligt at tegne dem*).

*) Hver af de mærkligste Planter f. Ex. Sukkerrøret, Bomuldstræet, Tobakoplanten, faaer nemlig sit eget Kort, faaledes, at de Egne af Jorden, hvor den Plante vører, coloreres paa det.

Han sikkerte derom, og dette Haab var en uendelig stor Glæde for den Syge. Hos Prof. Schouw maatte jeg skaffe ham Boger tillaangs, og de venlige Hilsener, som ledsgagede dem, opfyldte hans Sind, saa at han talte om Schouw, ikke alene vaagen men ogsaa i Sovne. — Den sorgelige Winter gik hen under bestandig Aftagen af hans Legemekraft, indtil han Langfredag-morgen spyttede en Deel Blod op, og derpaa følte det første Anfald af Dodens strenge Haand. „Lys! Lys! Doren op! Binduet op!“ raahte han, og da det atter gik over, sagde han: „Vi maae takke Gud, at det gik saadan!“ Men efter det næste Anfald kunde Morgenlyset ikke meer opklare hans Dines Morke, og den friske Lust kunde ikke lette hans tunge Aandedrag. Det blev svagere og svagere; hans Ansigt blev roligt, og mildt som et lille Barneansigt, og med et næsten umærkeligt Suk udaandede han sit unge Liv.

Jeg vil slutte med et Par Ord af ham selv, som jeg har fundet i en lille Afhandling i hans danske Stilebog for 1810: „Doden er intet Ondt uden for den Onde, der i det evige Liv maa vente Straf for sin slette Vandel her paa Jorden; men for den Gode er det Modsatte Tilfældet; han nærer en Længsel efter at komme til Den, fra hvem Alt har sit Udspring. Denne trostelige Tanke stemmer altsaa Menneskenes Sind til Gudhengivenhed og en inderlig Længsel efter Guds Rige.“

C. B.

Om Sundhedstilstanden her i Skolen.

Paa Grund af, at nogle berlinske Læger have gjort den Paastand, at Opvarmelsen af Værelser med varm Luft skulde være skadelig for Helsbreden, er det ved en kongelig Resolution af 22de December 1841 blandt andet paalagt den til at gjøre Fortrag om Fængselsvæsenets Forbedring nedsatte Commission at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt denne Paastand maatte ansees for grundet. Fra et af Commissionens Medlemmer, Prof. David, er jeg blevet anmodet om at meddele de Erfaringer, vi her i Skolen have gjort angaaende denne Opvarmelsemaade. Da disse Erfaringer synes mig at være af Interesse for alle de Forældre, der have Sonner her i Skolen, har jeg anset det for rigtigt her at fremsette dem offentlig.

Prof. David ansører i sit Brev til mig af 17de Juni, at han paa sin Reise for at undersøge Fængslernes Indretning overalt har hørt, at ingen skadelig Virkning af Opvarmning med varm Luft har været at spore. Det Samme kan jeg med Bestemthed paastaae at være tilfældet her hos os.

I Foraaret 1837 flyttede den christianshavnske Borgerdysskole ind i det nye Locale, der opvarmes paa den ovennævnte Maade. Siden den Tid har — under et Middelantal af omrent 250 Disciple — følgende Dødsfald fundet Sted.

I Aaret 1837 døde 2, den ene i Juni, den anden i Nov.; ingen af dem havde indaandet den opvarmede Luft, og de vedkomme os altsaa ikke her.

I Aaret 1838 døde ingen;

- 1839 — een, 10 Aar gl. af Messlinger (G. With.)
- 1840 — ingen;
- 1841 — ingen;
- 1842 — een 15½ Aar gl. af Tæring (G. F. Host.)

Sygelighed blandt Disciplene har ingeninde været sporet; skjønt naturligvis enkelte af og til have været syge.

Det største Bevis for, at en Varmeindretning — saadan om den er hos os — ikke er skadelig for Helseboden, troer jeg at have deri, at baade jeg og min Familie og mine Pensionærer, skjønt vi om Vinteren hele Tiden leve i denne Varme*), have nydt den onskeligste Sundhed, hvilket vor Hushælle, Etatsraad Bang, vil kunne bevidne.

Jeg formoder, at Grunden til de berlinske Lægers Angræb paa denne Opvarmelsesmaade fornemmelig maa søges deri, at man paa mange Steder har brugt at lade den samme opvarmede Luft circulere i Værelserne og Varmeovnen **). Derved spares rigtignok baade Brændsel og Arbeide for Fyrboderen; men at det ikke er godt, er rimeligt. Hos os strømmer frisk, kold Luft ind i Varmeovnene, og det er den, som — efter at være blevet opvarmet — udbreder sig i Bygningen.

*) Medens Disciplene kun ere paa Skolen en Deel af Dagen og fordele mest saae deres Classer lustede ud imellem hver Time.

**) Dette fraraades ikke i et tydsk Hovedskrift om denne Gjenstand af Prof. Meissner i Wien: Die Hebung mit erwärmtter Luft. 2te Aufl. 1823.

Instruk for Lærerne.*)

De, der have den første Time, komme idetmindste 5 Minuter, først Skolens Uhr slaaer.

De, der have den sidste Time, forlade ikke Classen, først Disciplene ere borte.

Naar Beiret ikke tillader, at der gaaes ned paa Pladsen imellem Timerne, gaaer enhver Lærer ved Timens Ende strax til den Classe, hvori han skal være i næste Time. Den, der ingen flere Timer har, bier, til han bliver afsløst.

Naar en Lærer er utilfreds med en Discipels Flid eller Opsærlig, straffer han med Characterer og Anmærkninger. Er nogen af disse af større Betydning, underretter Læreren ved Timens Ende Forstanderen derom, for at den Discipel, der har forseet sig, kan blive straffet efter Forseelsens Bestaffenhed.

Skulde en Lærer ansee det for nødvendigt at revse en Discipel paa Stedet f. Ex. for nogen personlig Fornærmedelse, da underretter han ligeledes Forstanderen derom ved Timens Slutning, om han endog ikke har givet nogen Anmærkning.

Overhovedet søge Læreren mere at frembringe Flid og Sædelighed ved at opvække Interesse for sit Fag, Kappelyst og Eresførsel, end ved Straffemidler.

Læreren bør være opmærksom paa, at Classens Disciple saae Kundstab om, hvorlangt de have for til den følgende Time; og naar Opgaven til en Afhandling diceres, bør Datum tilføies, naar Afhandlingen skal leveres.

*) Disse to Artikler: Instruk for Lærerne og Love for Disciplene, ere — uden væsentlige Forandringer — aftrykte af Programmet for 1840.

Naar en Lærer ønsker andre Lærebøger i sit Fag, henvender han sig til Skolens Forstander, for at de i Forening kunne tage en Bestemmelse desangaaende. Til paa egen Haand at forestrukke Bøgers Anstaffelse er ingen Lærer berettiget.

Enhver Lærer retter hjemme de skriftlige Arbeider, der høre til hans Fag, og bidrager Sit til, at de ere i tilborlig Orden; han holder over, at Disciplene have Hænderne paa Bordet, reise sig, naar de examineres, at de ikke blot adlyde punctligt, men ogsaa vise Høflichkeit og Beskedenhed; han anmerker de Disciple, der komme for silde, ikke have deres Stile færdige i rette Tid, mangle Bog, Pen o. s. v.; ogsaa noterer han dem, der gaae ned i Gaarden i Timen.

Enhver Lærer vaage over, at der ingeninde i hans Nær-værelse ytrer sig nogen Naahed, Stoen, Boldsomhed enten i Timen eller før og efter den; idethle er det enhver Lærers Pligt efter Evne at bidrage til almindelig Orden og Sædelighed blandt Disciplene baade paa Skolen og udensor den.

Skulde en Lærer enten formedelst Sygdom eller noget andet nødvendigt Forfald ikke kunne mode paa Skolen, maa han underrette Skolens Forstander derom saa betimeligt, at de fornødne Anstalter kunne blive trufne.

For at ikke en Lærers øconomiske Stilling skulde blive berangeret ved en langvarig Sygdom, ere Skolens Lærere komne overens med Forstanderen om, at deres hele Gage i Sygdomstilfælde sikres dem i 3 Maaneder, mod at der maanedlig fradrages 2 β af hver Rbd.

Love for Disciplene.

Mange Ting ere af den Art, at vi have Grund til at antage, at ingen Discipel i denne Skole let kan være uvidende derom. Dertil regne vi, at Enhver maa være reenlig og sennelig paaklaedt, komme i rette Tid paa Skolen, hverken for tidlig eller for sildig; vise Skolens Lærere Lydighed og Høfslighed baade i og udenfor Skolen; afholde sig fra al Ulsandhed; vise Agtelse for Andres Eiendom; erstatte, hvad Skade han gjør; være fredsommelig og tjenstvillig i Omgang med Meddisciple; vise Opmærksomhed ved Undervielsen; have det af Lærerne opgivne Arbeide færdigt til den fastsatte Tid; opføre sig anstændigt paa Gaden o. a. l.

Andre Bestemmelser ere af den Art, at de deels ikke just følge af sig selv, deels ere noget afvigende fra hvad der er Skik og Brug i andre Skoler.

1. I Classen maa ikke leges og ikke spises.

2. Enhver erholder en bestemt Plads i sin Classe og skal være ansvarlig for denne Plads. Finder Nogen en Bestandsdel paa Bord, Benk o. s. v., som er stuet uden hans Styld og Bidende, er det hans Pligt strax at anmelde det for Skolens Inspecteur, for at Sagen ufortøvet kan blive undersøgt.

3. Hvis Nogen af Uforsigtighed kommer til at gjøre nogen Skade, maa han selv strax anmelde det, og ikke bie til der bliver gjort Forespørgsel derom.

4. Er noget Ondt udevet i en Classe, hvortil Ophavsmanden ikke vil angive sig, er det de Andres Pligt at tvinge ham dertil; kan han ikke udfindes, er den hele Classe ansvarlig dersor.

5. Naar en Lærer træder ind i Classen, reise samtlige Disciple sig op uden Stoi og hilse sommeligt. Men ikke, naar Nogen bemærkes fra Gangen af at see ind i Classen.

6. Enhver staaer op, naar han examineres.

7. I Undervisningstimerne holder Enhver sine Hænder ovenpaa Bordet.

8. Ingen maa under noget som helst Paaskud gaae ind i en anden end den ham anviste Classe, hvis han ikke sendes af en Lærer.

9. Ingen maa under Skoletiden — ikke engang imellem Timerne — forlade Skolebygningen uden speciel Til-ladelse.*)

10. Om endog Timen er tilende, bliver Enhver dog rolig paa sin Plads, indtil Læreren tillader at forlade den.

11. Ligesom det betragtes som en Uorden, ikke at have med sig de Boger, Landkort og Andet, der skal bruges, saaledes regnes det ogsaa for en Forseelse, naar Nogen lader Noget af sit Lei blive liggende paa Skolen.

12. Enhver maa have sit Navn paa sine Boger og afholde sig fra at mishandle dem.

13. De, der laane Boger af Skolens Bibliothek, maae behandle dem omhyggeligt. Borttager Nogen Bøger, uden at have leveret Seddel dersor, negtes ham strax videre Adgang til Bibliotheket. Vil Nogen opøre at være i Bibliotheket, maa han anmeldte det for Bibliothekaren, idet mindste 8 Dage før det nye Halvaar begynder (1ste Marts og 1ste Sept.)

*) Brod, ligesom og Stilebøger og Skrivematerialier, kan alm. erhols des hos Portneren.

14. I Forfriskningstiden mellem Timerne*) gaaes ned paa Pladsen, hvor Ingen — uden ved Gymnastikundervisningen — maa klæbre op ad Strengerne paa Gymnastikapparatet. De, der isolge Svagelighed ikke kunne taale Luften, maae erholde Tilladelse til at blive oppe.

15. Enhver Discipel er forpligtet til at udrette, hvad hans Ordensdur paalægger ham, naar det sigter til Overholde af Orden i Classen. Den, der i Classens Protocol er ansørt først, er Ordensdur; har han Forsald, overtager den Aanden, som Suppleant, hans Forretninger.

16. Naar Thermometret viser 13° , maa Ordensduren sørge for, at Stjernen (Varmerørets Aabning) lukkes. Ingen Aanden maa give sig af med at lukke den op eller i.

17. Naar Nogen formedelst Sygdom nedsages til at forsomme Skolen, maa han, saasnart han igjen indfnder sig, medbringe en Attest derom fra Forældre eller Værge. Omstær Nogen af anden Grund en enkelt Gang at udeblive fra een eller flere Undervisningstimer, maa han isorveien erholde Tilladelse dertil af Skolens Forstander.

18. Udmeldelser gjøres skriftlig idetmindste en Maaned før Discipelen skal forlade Skolen.

*) Imellem hver Time anvendes hertil omrent 10 Minuter, hvilken Tid synes at være passende til at forstaffe saavel Disciple som Lærere den fornødne Recreation paa Sjel og Legeme.

Næste Åar ville følgende Lærebøger blive
benyttede:

Forberedelsesklassen.

Hjorts d. Borneven (3de Udg.).

5te Realclasse.

Hjorts d. Borneven (2den Udg.). Krossings Schema til Grammatik (2den Udg.). Sammes poet. Læseb. 1ste Deel. Sammes Opgaver til Øvelse i Stiil. Hallagers t. Læseb. fra 1840. Herslebs mindre Bibelhist. G. A. Müllers Begyndelsesgrunde i Geogr. Et Atlas. Krogers Naturhist.

4de Realclasse.

Hjorts d. Borneven (2den Udg.). Krossings Schema til Grammatik (2den Udg.). Sammes poet. Læseb. 1ste Deel. Sammes Opgaver til Øvelse i Stiil. Hallagers t. Læsebog fra 1840. Borrings Manuel de langue française (4de Udg.). Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. G. A. Müllers Begyndelsesgrunde i Geogr. Et Atlas. Krogers Naturhist.

3de Realclasse.

Hjorts d. Borneven (2den Udg.). Krossings Schema til Grammatik (2den Udg.). Rüses større t. Læseb. Hallagers t. Læseb. fra 1840. Borrings Manuel de langue française. Deichmanns fr. Gram. Mariboes Stories of Englands history. Sammes eng. Formlære. Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Rosfods Historiens vigtigste Begivenheder (Udg. 1840). Munthes Geogr. ved Velshow (8de Uplag). Et Atlas. Krogers Naturhist.

2de Realclasse.

Hjorts d. Borneven (2den Udg.). Rüses større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Grenbergs Stiiløvelsebog for Begyndere.

B. Bjerrings Samling af lette franske Læsestykker (med Overs.). Deichmanns fr. Gr. Sinnets Elementarbuch d. eng. Sprache. Mariboes eng. Læsebog efter en ny Methode. Sammes eng. Formlære. Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Rosdøs Historiens vigtigste Begivenheder. Munthes Geogr. ved Velschow (Sde Oplag.). Et Atlas. Svenningsens Geometrie.

Iste Realclasse.

Hjorts d. Borneven (2den Udg.). Kriegts belehrende Darstellungen. Hjorts t. Gram. Grønbergs større Stiiløvelsebog. B. Bjerrings Lectures françaises. II Ed. (med Overs.). Deichmanns fr. Gram. English stories. Ed. by Repp. The vicar of Wakefield. Mariboes eng. Læseb. efter en ny Methode. Sammes Formlære. Herslebs mindre Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Rosdøs Historiens vigtigste Begivenheder. Munthes Geogr. v. Velschow (Sde Oplag.). Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2den Udg.).

IV. studerende Classe.

Madvigs lat. Gram. Borgens lat. Læseb. Niises større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Borring's Manuel. Deichmanns fr. Gram. Herlebs større Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Rosdøs Historiens vigtigste Begivenheder. Munthes Geogr. ved Velschow (Sde Oplag.). Et Atlas.

III. studerende Classe. B.

Madvigs lat. Gram. Borgens lat. Læseb. Niises større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Grønbergs Stiiløvelsebog for Begyndere. B. Bjerrings Samling af lette franske Læsestykker (med Overs.). Deichmanns fr. Gram. Herslebs større Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Rosdøs Histo-

riens vigtigste Begivenheder. Munthes Geogr. v. Belschow (8de Oplag). Et Atlas. Jürgensens Arithmetik (2den Udg.).

III. studerende Classe. A.

Madvigs lat. Gram. Cornelius Nepos. Langes græsse Gram. (3die Udg.). Sammes Materialier (2den Udg.). Rüses større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Grønbergs Stiiløvelsebog for Begyndere. V. Bjerrings fr. Læseb. Borringss Læseb. for Mellemlæsserne (3die Udg.). Deichmanns fr. Gram. Herslebs større Bibelhist. Balles Lærebog. Det Nye Testament. Kofods Udtog (7de Udg.). Munthes Geogr. ved Belschow (8de Oplag). Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2den Udg.).

II. studerende Classe. B.

Madvigs lat. Gram. Ciceros Taler (Madvigs Udg.). Cæsar om den galliske Krig. Langes gr. Gram. (3die Udg.). Sammes Materialier (2den Udg.). Rungs større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Ideler u. Nolte Handbuch d. fr. Sprache u. Litt. prof. Th. Deichmanns fr. Gram. Herslebs større Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Kofods Udtog (7de Udg.). Munthes Geogr. v. Belschow (8de Oplag). Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2den Udg.).

II. studerende Classe. A.

Madvigs lat. Gram. Ciceros Taler (Madvigs Udg.). Livius 3die og 4de Bog. Bojesens rom. Antiqu. Langes gr. Gram. (3die Udg.). Homers Iliade. Rungs større t. Læseb. Hjorts t. Gram. Ideler und Nolte Handb. d. fr. Sprache u. Litt. prof. Th. Deichmanns fr. Gram. Herslebs større Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Kofods Udtog (7de Udg.). Munthes Geogr. v. Belschow (8de Oplag). Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik (2den Udg.).

I. studerende Classe.

Madvigs lat. Gram. Cicero om Taleren (Henrichsens
 Udg.). Horats. Quintilians 10de Bog (Herbsts Udg.). Livius
 3die og 4de Bog. Terents' Pigen fra Andros, Selvplageren
 og Phormio. Bojesens rom. Antiqu. Langes gr. Gram.
 (3die Udg.). Homers Iliade. Platoss Crito og Forsvarstale
 for Socrates (Elberlings Udg.). Herodots Thalia. Tregders
 græske Anthologie. Hjorts t. Læseb. 2det Bind. Sammes t.
 Gram. Hermann u. Büchner Handb. d. n. fr. Sprache u.
 Litt. pros. Th. Deichmanns fr. Gram. Herslebs større
 Bibelhist. Fogtmanns Lærebog. Et græst Testament. Kofods
 Udtog (7de Udg.). Munthes Geogr. ved Belschow (8de Oplag).
 Et Atlas. Svenningsens Geometrie. Jürgensens Arithmetik
 (2den Udg.). Genesis. Lindbergs Hovedregler af den hebr.
 Gram.

Schema over den aarlige Examens.

Iste studerende Classe A.

Fredagen 8 Juli, 7—10 Latinſt Stiil.

3½—6 Latinſt Oversættelse.

6—8 Arithmetik ſchriftlig.

Løverdagen 9 Juli, 7½—10½ Religions Afhandling.

3½—6 Franſt Stiil.

6—8 Geometrie ſchriftlig.

Mandagen 11 Juli, 7½—10½ Historiſt Afhandling.

3½—6 Tydſt Stiil.

Iste studerende Classe B.

Fredagen 8 Juli, 7½—10½ Religions Afhandling.

3½—6 Tydſt Stiil.

6—8 Geometrie ſchriftlig.

Løverdagen 9 Juli, 7½—10½ Historiſt Afhandling.

3½—6 Latinſt Oversættelse.

6—8 Arithmetik ſchriftlig.

Mandagen 11 Juli, 7—10 Latinſt Stiil.

3½—6 Franſt Stiil.

Fredagen 15 Juli, 4—6 Arithmetik.

6—8 Franſt.

Løverdagen 16 Juli, 4—5½ Hebraiſt.

Mandagen 18 Juli, 9½—11½ Geometrie.

11½—2 Græſt.

6—8 Bibelhistorie.

Tirsdagen 19 Juli, 8—10 Historie.

10—12 Geographie.

4—5½ Tydſt.

5½—8 Latin.

Onsdagen 20 Juli, 6—8 Religion.

2den studerende Classe A.

Fredagen 8 Juli, 7½—10½ Danskt Stiil.

3½—6 Fransk Stiil.

Løverdagen 9 Juli, 7—10 Latinst Oversættelse.

3½—6 Tydст Stiil.

6—8 Geometrie skriftlig.

Mandagen 11 Juli, 7—10 Latinst Stiil.

4—6 Arithmetik skriftlig.

Fredagen 15 Juli, 8—11 Latin.

11—2 Religion og Bibelhistorie.

Løverdagen 16 Juli, 10—12 Fransk.

12—2 Tydст.

5½—8 Arithmetik.

Mandagen 18 Juli, 4—6 Geographie.

Onsdagen 20 Juli, 9—11½ Geometrie.

11½—2½ Græst.

3½—6 Historie.

2den studerende Classe B.

Fredagen 8 Juli, 7—10 Latinst Oversættelse.

3½—6 Græst Stiil.

Løverdagen 9 Juli, 7—10 Latinst Stiil.

3½—6 Tydст Stiil.

Mandagen 11 Juli, 7½—10½ Danskt Stiil.

4—7 Mathematik skriftlig.

Fredagen 15 Juli, 8—10 Geometrie.

6—8 Geographie.

Løverdagen 16 Juli, 8—10 Arithmetik.

Mandagen 18 Juli, 8—11 Græst.

Tirsdagen 19 Juli, 10—12½ Latin.

4—6½ Historie.

Onsdagen 20 Juli, 9½—12 Religion og Bibelhistorie.

4—6 Fransf.

6—8 Tydſt.

3die studerende Classe A.

Fredagen 8 Juli, 11—2 Latinſt Stiil.

Løverdagen 9 Juli, 11—2 Dansk Stiil.

Mandagen 11 Juli, 11—2 Latinſt Oversættelse.

Fredagen 15 Juli, 12—2 Latin.

Løverdagen 16 Juli, 4—6 Religion og Bibelhistorie.

6—8 Geometrie.

Mandagen 18 Juli, 11—12½ Tydſt.

12½—2 Fransf.

Tirsdagen 19 Juli, 12½—2½ Græſt.

6½—8 Historie.

Onsdagen 20 Juli, 12—1½ Geographie.

1½—2½ Arithmetik.

3die studerende Classe B.

Fredagen 8 Juli, 11—2 Dansk Stiil.

Løverdagen 9 Juli, 11—2 Latinſt Oversættelse.

Mandagen 11 Juli, 11—2 Latinſt Stiil.

Fredagen 15 Juli, 10—12 Tydſt.

4—6 Geographie.

Løverdagen 16 Juli, 10—11½ Arithmetik.

11½—2 Latin.

Mandagen 18 Juli, 4—6 Franskt.

6—8 Historie.

Tirsdagen 19 Juli, 8—10 Religion og Bibelhistorie.

Onsdagen 20 Juli, 8—9½ Danskt.

4de studerende Classe.

Løverdagen 9 Juli, 9—11 Proveskrivning.

Mandagen 11 Juli, 11—1 Latinst. Stiil.

6—8 Danskt Stiil.

Fredagen 15 Juli, 9½—12 Latin.

12—2 Franskt.

4—6 Danskt.

6—8 Tydsk.

Tirsdagen 19 Juli, 10½—1 Historie og Geographie.

1—2½ Arithmetik.

Onsdagen 20 Juli, 12—2 Religion og Bibelhistorie.

Iste Realclasse.

Fredagen 8 Juli, 11—2 Franskt Stiil.

6—8 skriftlig Regning.

Løverdagen 9 Juli, 9—11 Proveskrivning.

11—2 Tydsk Stiil.

6—8 Danskt Stiil.

Mandagen 11 Juli, 11—2 Engelskt Stiil.

6—8 Mathematik skriftlig.

Fredagen 15 Juli, 12½—2 Geographie.

Løverdagen 16 Juli, 8—9 Arithmetik.

9—10½ Naturlære.

4—5 Historie.

Mandagen 18 Juli, 11½—12½ Geometrie.

4—5½ Danskt.

5½—6½ Tydskt.

6½—8 Engelst.

Tirsdagen 19 Juli, 9½—11 Franskt.

Onsdagen 20 Juli, 6—7 Regning.

7—8 Religion og Bibelhistorie.

2den Realclasse.

Fredagen 8 Juli, 11—2 Engelst Stiil.

6—8 Danskt Stiil.

Løverdagen 9 Juli, 9—11 Proveskrivning.

11—2 Franskt Stiil.

Mandagen 11 Juli, 6—8 Tydskt Stiil.

Fredagen 15 Juli, 9½—11 Naturlære.

11—12½ Geographie.

Løverdagen 16 Juli, 10½—12½ Engelst.

12½—2½ Geometrie.

Mandagen 18 Juli, 8—9½ Historie.

9½—11 Regning.

Tirsdagen 19 Juli, 8—9½ Arithmetik.

6—8 Franskt.

Onsdagen 20 Juli, 8—10 Danskt.

10—11½ Tydskt.

11½—1½ Religion og Bibelhistorie.

3die Realclasse.

Mandagen 11 Juli, 8—9½ Tydskt Stiil.

9½—11½ Danskt Stiil.

11½—1½ Proveskrivning.

Fredagen 15 Juli, 8—9½ Naturhistorie.

4—6 Danskt.

6—8 Religion og Bibelhistorie.

Løverdagen 16 Juli, 5—6½ Geographie.

6½—8 Historie.

Mandagen 18 Juli, 12½—2½ Engelst.

Tirsdagen 19 Juli, 11—1 Tydsk.

1—2½ Regning.

4—6 Franskt.

4de Realclasse A.

Mandagen 11 Juli 8—9½ Proveskrivning.

9½—11 Tydsk Stuul.

11—1 Orthographie.

Fredagen 15 Juli, 8—9½ Regning.

Løverdagen 16 Juli, 12—2 Religion og Bibelhistorie.

Mandagen 18 Juli, 12½—2½ Geographie.

Tirsdagen 19 Juli, 8—10 Danskt.

Onsdagen 20 Juli, 8—10 Naturhistorie.

4—6 Tydsk.

6—8 Franskt.

4de Realclasse B.

Mandagen 11 Juli, 8—9½ Orthographie.

9½—11 Proveskrivning.

11—1 Tydsk Stuul.

Fredagen 15 Juli, 4—6 Geographie.

6—8 Danskt.

Mandagen 18 Juli, 11½—1½ Religion og Bibelhistorie.

Tirsdagen 19 Juli, 4—6 Naturhistorie.

6—8 Tydsl.

Onsdagen 20 Juli, 11½—1½ Fransf.

7—8½ Regning.

5te Realclasse A.

Mandagen 11 Juli, 11—12½ Proveskrivning.

12½—2½ Orthographie.

Löverdagen 16 Juli, 8—10 Geographie.

10—12 Bibelhistorie.

Mandagen 18 Juli, 8—9½ Naturhistorie.

9½—11 Tydsl.

11—12½ Regning.

Onsdagen 20 Juli, 10—12 Dansf.

5te Realclasse B.

Mandagen 11 Juli, 10½—12½ Orthographie.

12½—2 Proveskrivning.

Löverdagen 16 Juli, 4—6 Tydsl.

6—8 Dansf.

Mandagen 18 Juli, 4—6 Bibelhistorie.

6—8 Geographie.

Tirsdagen 19 Juli, 4½—6 Regning.

6—8 Naturhistorie.

Forberedelsesklassen.

Löverdagen 16 Juli, 8—10 Dansf.

Mandagen 18 Juli, 8—9½ Regning.

Tirsdagen 19 Juli, 12—2 Læsning.

Skoleundervisningen ophører for 1ste studerende Classe A og B Torsdag Middag den 30te Juni, — og for de øvrige studerende Classer samt for 1ste og 2den Realclasse Torsdag Middag den 7de Juli, — for 3de, 4de Realclasse A og B, 5te Realclasse A og B Lørdag Middag den 9de Juli, — for Forberedelsesklassen Onsdag Middag den 13de Juli.

Dimittendernes mundtlige Examen vil først blive afholdt ved Feriernes Slutning.

Udfaldet af Examen vil fra 1ste August være ophængt paa Skolen, og hvilke Bøger der bruges i hver Classe, vil kunne ses af dette Skrift S. 45—48.

Torsdagen den 14de Juli Kl. 10 prøves de til Optagelse i Skolen bestemte Disciple.

Torsdagen den 11te August Kl. 8 begynder Undervisningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examen indbydes Enhver, der maatte have Interesse for Skolen.
